

Ta pusa je tvá

Hana Zagorová

Ta pusa je má, - ta pusa je tvá,
nakonec, proč se ptát, bude krásná a nekonečná.
Tu pusu mi dáš, - tu pusu ti dám,
nejhezčí, nejbáječnější, jakou jsem znal.

Hm - teď měla bys říct: - ach ne, tady ne.
Vždyť líbat v jízdni dráze zdá se nevhodné.
A ty by si měl - teď v rozpacích být
a zkoumat míru nevkusu právě teď pusu chtít.
Však to co je v nás, - nemůžem teď zpátky vzít.

Když pusa je má a je taky tvá
zastaví čas i dech, je v ní závrať nekonečná.
Ta pusa je víc než záblesk a šajn,
ať si nám svět hříšky sčítá nám je teď fajn.

Žár i mráz, hm, proud střídavý
a křídla co s výškou závratnou slunce nám prý roztaví.
Že málo tě znám, že přejde tě smích,
že lásky takto líbané záhy zavane sních.
Co na tohle říct? Přece nic a líbat víc.

Ta pusa je tvá, ta pusa je má,
nakonec proč se přít, když je krásná a nekonečná.
Ta pusa je tvá, ta pusa je má,
může ji dát jen ten, kdo se láskou nezadýchá.

Když pusa je tvá a je taky má,
zastaví čas i dech, je to krása neskutečná.

[: My chceme už víc, (hm) než návraty k snům.
Ať to svět ví, jak ti dávám pusu jak dům. :]

My chceme už víc, (my chceme už víc),
než návraty k snům (než návraty k snům)
Ať to svět ví, jak ti dávám pusu jak dům.

My chceme už víc, (my chceme už víc),
než návraty k snům (než návraty k snům)...